

IHOR RIMARUK (1958 – 2008) egyike az 1980-as években jelentkező új ukrán költőnemzedék legjelentősebb alakjainak. Haláláig elkötelezett híve a modernizmusnak. Kortársai és műveinek rangos elemzői szerint a költő alkotásaiban egyfajta „rejtett Vergiliusként” jelenik meg, aki saját maga is szenved küldetésének emocionális és karizmatikus feszültségétől. Protestáns beállítottsága szervesen kapcsolódik a *Szent György zsoltárai*ban (a költői műhely elnevezésével azonos című antológia, 1997) megjelenő lírai énjéhez. Egész életműve mögött ott feszül a minden „legitimációval” szembeni permanens tiltakozás, miközben az önkifejezés szokatlanul új lehetőségeit keresi. Költeményeit több nyelvre lefordították: angol, spanyol, lengyel, orosz, román, svéd és német nyelven jelentek meg a modern ukrán költészetet népszerűsítő antológiákban.

IHOR RIMARUK

Lenyomat

Irénnek

*egy csöndes-csöndes
parton fogunk élni
gyermekként még büntelen
eretnekek miként Foroszban
örségünk éber éroszban
még nem ér véget augusztusunk
napbarnított tested lenyomatát
térdednek és könyöködnek
és íveidnek édes ékirását
homoklapra rajzolja mint
fénymásoló a titkosírást
a méhkasok égi jelekkel telített
zsongása közben a mézédés ködben
öntudatlan elrontott múltunkat mint Tróját
kiásom holdfénynél
olvassa az angyal a parti homokban*

lenyomatodat

Megvilágosodás

*ó isten két középkorúnak
emberként jelenj meg
július mottója ez fény és félelem
fobász a szakadék felett
ragyogó*

*az egész benned megtestesülten
áll kezét vállamra helyezve
a nyár dallama csupán a szem
billentyűk csillogása*

talán

** * **

*Nem találtok engem itt már.
E világvégi szegleten
augusztusi tengerem vár,
pontos dátum jegyemen.
Szerencsének ott a patkó,
halfogáshoz -- háló, szakadt...
néha egy-egy ihletett szó
véletlenül meglátogat.*

*Általnéznek itt a vízen
a kövek és a moszatok.
Éhes lelkemnek malasztért
imádkozom, ahogy tudok,
másért: túskebokor szaggat –
vártam volna olajfák közt...
Ha vesztettem, sajátomat,
nem kap az, ki nem könyörög.*

*Negédesek nektárt nyálnak,
keserűek füvek mérgit –
ne keressetek engemet:*

*nem soká leszek én itt.
Ismét eltűnök, uraim,
s túl a néma sötéttségben
töviskoszorúm lesz az ég,
s pontos dátum keresztmen.*

CZÉBELY LAJOS fordításai

